

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/515

(2019. gada 19. marts)

par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu un Regulas (EK) Nr. 764/2008 atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumiem ir nodrošināta preču brīva aprīte. Dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un visi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Šis aizliegums attiecas uz jebkuru valsts pasākumu, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami kavēt preču tirdzniecību Savienības iekšienē. Preču brīva aprīte iekšējā tirgū tiek nodrošināta ar noteikumu saskaņošanu Savienības līmenī, nosakot kopīgas prasības attiecībā uz tirdzniecību ar noteiktām precēm vai tādām precēm vai to aspektiem, uz ko izsmeljošā veidā neattiecas Savienības saskaņošanas noteikumi, piemērojot savstarpējas atzīšanas principu, ko definējusi Eiropas Savienības Tiesa.
- (2) Labi funkcionējošs savstarpējas atzīšanas princips ir būtisks papildinājums noteikumu saskaņošanai Savienības līmenī, jo īpaši, ņemot vērā, ka daudzām precēm ir gan saskaņoti, gan nesaskaņoti aspekti.
- (3) Šķēršļi brīvai preču aprītei starp dalībvalstīm var būt nelikumīgi radīti, ja bez Savienības saskaņošanas noteikumiem, kas aptver preces vai preču atsevišķus aspektus, dalībvalsts kompetentā iestāde piemēro valsts noteikumus attiecībā uz precēm, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pieprasot preču atbilstību noteiktām tehniskām prasībām, piemēram, prasībām attiecībā uz nosaukumu, formu, izmēru, svaru, sastāvu, noformējumu, marķējumu vai iepakojumu. Šādu noteikumu piemērošana precēm, kuras likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, varētu būt pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 34. un 36. pantam pat tad, ja šādus noteikumus bez izšķirības piemēro pilnīgi visām precēm.
- (4) Savstarpējas atzīšanas princips izriet no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras. Saskaņā ar šo principu dalībvalstis nevar aizliegt savā teritorijā pārdot preces, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, pat tad, ja minētās preces ir

⁽¹⁾ OVC 283, 10.8.2018., 19. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 5. marta lēmums.

izgatavotas saskaņā ar atšķirīgiem tehniskajiem noteikumiem, tostarp preces, kuras nav izgatavotas ražošanas procesā. Tomēr savstarpējas atzīšanas princips nav absolūts. Dalībvalstis drīkst ierobežot tādu preču tirdzniecību, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, ja šādi ierobežojumi ir pamatoti ar LESD 36. pantā minētajiem apsvērumiem vai citiem sevišķi svarīgiem sabiedrības interešu iemesliem, kas atzīti Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā saistībā ar preču brīvu apriti un ja šādi ierobežojumi ir samērīgi ar izvirzīto mērķi. Šī regula uzliek par pienākumu skaidri pamatot, kādēļ piekļuve tirgum ir ierobežota vai liegta.

- (5) Jēdziens “sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm” ir attīstības procesā esošs jēdziens, kas izveidots Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā saistībā ar LESD 34. un 36. pantu. Gadījumos, kad pastāv leģitīmas atšķirības starp dalībvalstīm, ar šādiem sevišķi svarīgiem iemesliem varētu pamatot valsts tehnisko noteikumu piemērošanu, ko veic kompetentās iestādes. Tomēr administratīviem lēmumiem vienmēr ir jābūt pienācīgi pamatotiem, leģitīmiem, piemērotiem un jāatbilst proporcionalitātes principam, un kompetentajai iestādei ir jāpieņem pēc iespējas mazāk ierobežojošs lēmums. Lai uzlabotu iekšējā preču tirgus darbību, valsts tehniskajiem noteikumiem vajadzētu būt mērķim atbilstošiem, un ar tiem nebūtu jārada nesamērīgi ar tarifiem nesaistīti šķēršļi. Turklāt administratīvos lēmumus, kuri ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum precēm, kas tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, nedrīkst pamatot tikai ar to, ka vērtējamās preces atbilst leģitīmam dalībvalsts izvirzītam publiskam mērķim citādā veidā, nekā šim mērķim atbilst preces šajā dalībvalstī. Lai palīdzētu dalībvalstīm, Komisijai būtu jāsniedz nesaistoši norādījumi par Eiropas Savienības Tiesas judikatūru attiecībā uz jēdzienu “sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm” un par to, kā piemērot savstarpējas atzīšanas principu. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai dot ieguldījumu šajos norādījumos un nodrošināt atgriezenisko saiti attiecībā uz tiem.
- (6) 2013. gada decembra secinājumos par vienotā tirgus politiku, ko pieņēmusi Konkurētspējas padome, atzīmēts, ka, lai uzlabotu pamatnosacījumus uzņēmumu darbībai un patērētājiem vienotajā tirgū, būtu pienācīgi jāizmanto visi attiecīgie instrumenti, ietverot savstarpēju atzīšanu. Padome aicināja Komisiju ziņot par gadījumiem, kad savstarpējas atzīšanas principa darbība joprojām ir nepietiekama vai problemātiska. 2015. gada februāra secinājumos par vienotā tirgus politiku Konkurētspējas padome aicināja Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka savstarpējas atzīšanas princips darbojas efektīvi, un nākt klajā ar priekšlikumiem šajā sakarā.
- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 764/2008 ⁽³⁾ tika pieņemta, lai atvieglotu savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, nosakot procedūras, kas līdz minimumam samazina iespēju radīt nelikumīgus šķēršļus tādu preču brīvai aprītei, kuras jau likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Neraugoties uz minētās regulas pieņemšanu, vēl aizvien pastāv daudzas problēmas saistībā ar savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Novērtējums, kas veikts laikposmā no 2014. līdz 2016. gadam, liecināja, ka savstarpējas atzīšanas princips nedarbojas tā, kā vajadzētu, un ka Regulai (EK) Nr. 764/2008 ir bijusi ierobežota ietekme minētā principa piemērošanas veicināšanā. Līdzekļi un procesuālās garantijas, ko paredz minētā regula, nerasniedza mērķi uzlabot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu. Piemēram, produktu informācijas punktu tīkls, kas ir ieviests, lai ekonomikas dalībniekiem sniegtu informāciju par piemērojamiem valstu noteikumiem un savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, ir pazīstams ļoti ierobežotam ekonomikas dalībnieku skaitam un tie to izmanto ļoti maz. Valstu iestādes šajā tīklā nedarbojas pietiekami. Prasība paziņot par administratīviem lēmumiem, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, tiek ievērota reti. Tā rezultātā šķēršļi brīvai preču aprītei iekšējā tirgū joprojām saglabājas.
- (8) Regulā (EK) Nr. 764/2008 ir vairāki trūkumi, un tādēļ tā būtu jāpārskata un jāstiprina. Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 764/2008 būtu jāaizstāj ar šo regulu. Ar šo regulu būtu jāizveido skaidras procedūras, lai nodrošinātu to preču brīvu apriti, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, un lai nodrošinātu to, ka brīvu apriti var ierobežot tikai tad, ja dalībvalstij ir leģitīmi iemesli tā rīkoties sabiedrības interesēs un ja ierobežojums ir pamatots un samērīgs. Šai regulai būtu arī jānodrošina, ka ekonomikas dalībnieki un valstu iestādes ievēro esošās tiesības un saistības, kas izriet no savstarpējas atzīšanas principa.
- (9) Šai regulai nebūtu jāskar turpmāka preču tirdzniecības nosacījumu saskaņošana, attiecīgā gadījumā, nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 764/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem produktiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK (OV L 218, 13.8.2008., 21. lpp.).

- (10) Šķēršļus tirdzniecībai var radīt arī cita veida pasākumi, uz kuriem attiecas LESD 34. un 36. pants. Šādi pasākumi var aptvert, piemēram, tehniskās specifikācijas, kas izstrādātas publiskā iepirkuma procedūrām, vai prasība lietot valsts valodas dalībvalstīs. Tomēr šādus pasākumus nevajadzētu uzskatīt par valsts tehniskajiem noteikumiem šīs regulas nozīmē, un tiem nebūtu jāietilpst tās darbības jomā.
- (11) Dažkārt valsts tehniskie noteikumi dalībvalstī tiek īstenoti kā iepriekšējas atļaujas procedūra, saskaņā ar kuru, pirms preces var laist tirgū attiecīgajā dalībvalstī, no kompetentās iestādes jāsaņem oficiāls apstiprinājums. Šāda iepriekšējas atļaujas procedūra pati par sevi ierobežo preču brīvu apriti. Tādējādi, lai šāda procedūra būtu pamatota attiecībā pret pamatprincipu, kas nosaka preču brīvu apriti iekšējā tirgū, tai jāatbilst Savienības tiesībās atzītam sabiedrības interešu mērķim un tai jābūt samērīgai un nediskriminējošai. Šādas procedūras atbilstība Savienības tiesībām būtu jāvērtē, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā paustos apsvērumus. Tādēļ administratīvie lēmumi, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, pamatojoties vienīgi uz to, ka precēm nav derīgas iepriekšējas atļaujas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tomēr, ja attiecībā uz precēm ir iesniegts obligātas iepriekšējas atļaujas pieteikums, jebkāds administratīvs lēmums noraidīt šo pieteikumu, pamatojoties uz valsts tehnisku noteikumu, kas piemērojams šajā dalībvalstī, būtu jāpieņem tikai saskaņā ar šo regulu, lai pieteikuma iesniedzējs varētu saņemt šajā regulā paredzēto procesuālo aizsardzību. Tas pats attiecas uz preču brīvprātīgu iepriekšēju atļauju, ja tāda pastāv.
- (12) Ir svarīgi precizēt, ka preces, uz kurām attiecas šī regula, ietver lauksaimniecības produktus. Termins "lauksaimniecības produkti" ietver zivsaimniecības produktus, kā paredzēts LESD 38. panta 1. punktā. Lai palīdzētu noteikt, uz kāda veida precēm šī regula attiecas, Komisijai būtu jāizvērtē iespēja turpināt izstrādāt indikatīvu produktu sarakstu savstarpējai atzišanai un jāizvērtē priekšrocības, ko dotu šāds saraksts.
- (13) Ir arī svarīgi norādīt, ka termins "ražotājs" ietver ne tikai preču ražotājus, bet arī tādas personas, kas izgatavo preces, kuras nav iegūtas ražošanas procesā, tostarp lauksaimniecības produktus, kā arī personas, kas norāda sevi kā preču ražotāju.
- (14) No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz valsts tiesu spriedumi, kuros tiek novērtēts to gadījumu likumīgums, kad valsts tehniskā noteikuma piemērošanas dēļ preces, kas likumīgi tirgotas kādā dalībvalstī, netiek ielaistas citas dalībvalsts tirgū, un valsts tiesu spriedumi, ar ko tiek piemērotas sankcijas.
- (15) Lai izmantotu priekšrocības, ko dod savstarpējas atzišanas princips, precēm jābūt likumīgi tirgotām citā dalībvalstī. Būtu jāprecizē, ka, lai preces būtu uzskatāmas par likumīgi tirgotām citā dalībvalstī, tām jāatbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas piemērojami attiecīgajā dalībvalstī, un jābūt pieejamām tiešajiem lietotājiem attiecīgajā dalībvalstī.
- (16) Lai veicinātu valsts iestāžu un ekonomikas dalībnieku informētību par savstarpējas atzišanas principu, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja savos valsts tehniskajos noteikumos iekļaut skaidras un nepārprotamas "vienotā tirgus klauzulas", ar kurām atvieglotu minētā principa piemērošanu.
- (17) Pierādījumi, kas tiek pieprasīti, lai apliecinātu, ka preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, dalībvalstu starpā ievērojami atšķiras. Tas ekonomikas dalībniekiem rada nevajadzīgu slogu, kavēšanos un papildu izmaksas, un neļauj valsts iestādēm iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai savlaicīgi novērtētu preces. Tas var kavēt savstarpējas atzišanas principa piemērošanu. Tādēļ ir svarīgi panākt, lai ekonomikas dalībnieki varētu vienkāršāk apliecināt, ka to preces tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī. Ekonomikas dalībniekiem vajadzētu izmantot priekšrocības, ko dod pašdeklarācija, kas sniedz kompetentajām iestādēm visu nepieciešamo informāciju par precēm un par to atbilstību noteikumiem, ko piemēro minētajā citā dalībvalstī. Brīvprātīgu deklarāciju izmantošana neliedz valsts iestādēm pieņemt administratīvus lēmumus, ar kuriem ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, ar noteikumu, ka šādi lēmumi ir samērīgi, pamatoti un atbilst savstarpējas atzišanas principam un ir saskaņā ar šo regulu.
- (18) Ražotājam, importētājam vai izplatītājam vajadzētu būt iespējai savstarpējas atzišanas nolūkā sagatavot preču likumīgas tirdzniecības deklarāciju ("savstarpējas atzišanas deklarācija"). Ražotājs vislabāk var sniegt informāciju savstarpējas atzišanas deklarācijā, jo viņš preces pārzina vislabāk un viņa rīcībā ir vajadzīgie pierādījumi, lai apliecinātu savstarpējas atzišanas deklarācijā ietverto informāciju. Ražotājam vajadzētu būt iespējai uzdot pilnvarotam pārstāvim sagatavot šādas deklarācijas ražotāja vārdā un ražotājam vajadzētu uzņemties par to

atbildību. Tomēr, ja ekonomikas dalībnieks deklarācijā spēj sniegt vienīgi informāciju par preču tirgošanas likumību, vajadzētu būt iespējai citam ekonomikas dalībniekam sniegt informāciju par to, ka preces tiek darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka attiecīgais ekonomikas dalībnieks uzņemas atbildību par informāciju, ko tas sniedzis savstarpējas atzīšanas deklarācijā, un spēj sniegt vajadzīgos pierādījumus, lai apliecinātu šo informāciju.

- (19) Informācijai par precēm savstarpējas atzīšanas deklarācijā vienmēr vajadzētu būt precīzai un pilnīgai. Tādēļ deklarācija būtu regulāri jāatjaunina, lai atspoguļotu izmaiņas, piemēram, izmaiņas attiecīgajos valsts tehniskajos noteikumos.
- (20) Lai nodrošinātu, ka informācija, kas sniegta savstarpējas atzīšanas deklarācijā, ir visaptveroša, šādām deklarācijām būtu jāizveido saskaņota struktūra, ko izmantotu tie ekonomikas dalībnieki, kas vēlas sniegt šādas savstarpējas atzīšanas deklarācijas.
- (21) Ir svarīgi nodrošināt, ka savstarpējas atzīšanas deklarāciju aizpilda patiesi un precīzi. Tādēļ nepieciešams noteikt, ka ekonomikas dalībnieki atbild par informāciju, ko tie snieguši deklarācijā.
- (22) Lai uzlabotu to uzņēmumu efektivitāti un konkurētspēju, kas darbojas tādu preču jomā, uz kurām neattiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, vajadzētu būt iespējai izmantot priekšrocības, ko dod jaunas informācijas tehnoloģijas, kuras atvieglo savstarpējas atzīšanas deklarācijas sniegšanu. Tāpēc ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt iespējai savas savstarpējas atzīšanas deklarācijas darīt publiski pieejamas tiešsaistē ar noteikumu, ka savstarpējas atzīšanas deklarācija ir viegli pieejama un uzticamā formātā.
- (23) Komisijai būtu jānodrošina, ka savstarpējas atzīšanas deklarācijas veidne un tās aizpildīšanas norādījumi tiek darīti pieejami vienotajā digitālajā vārtējā visās oficiālajās Savienības valodās.
- (24) Šī regula būtu jāpiemēro arī tām precēm, kurām tikai daži aspekti ir tādi, uz ko attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti. Ja saskaņā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem ekonomikas dalībniekam tiek prasīts sagatavot ES atbilstības deklarāciju, lai apliecinātu atbilstību minētajiem tiesību aktiem, attiecīgajam ekonomikas dalībniekam būtu jāļauj šajā regulā paredzēto savstarpējas atzīšanas deklarāciju pievienot ES atbilstības deklarācijai.
- (25) Ja ekonomikas dalībnieki nolemj neizmantot savstarpējas atzīšanas deklarāciju, tad galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu skaidri jāformulē pieprasījumi par konkrētu informāciju, ko tās uzskata par nepieciešamu, lai novērtētu preces attiecībā uz proporcionalitātes principu.
- (26) Ekonomikas dalībniekam būtu jāatvēr pietiekami daudz laika, lai tas varētu iesniegt galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasītos dokumentus vai jebkādu citu informāciju vai lai sniegtu jebkādas argumentus vai komentārus saistībā ar attiecīgo preču novērtēšanu.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535 ⁽⁴⁾ noteikta prasība, ka dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par visiem valsts tehnisko noteikumu projektiem, kas attiecas uz jebkuru produktu, tostarp jebkuru lauksaimniecības vai zivsaimniecības produktu, kā arī par iemesliem, kāpēc ir nepieciešams piemērot minētos noteikumus. Tomēr ir jānodrošina, ka pēc šādu valsts tehnisko noteikumu pieņemšanas atsevišķos gadījumos konkrētām precēm pareizi piemēro savstarpējas atzīšanas principu. Šajā regulā būtu jānosaka procedūras savstarpējas atzīšanas principa piemērošanai atsevišķos gadījumos, piemēram, pieprasot dalībvalstīm norādīt valsts tehniskos noteikumus, uz kuriem balstās administratīvais lēmums, un leģitimos iemeslus sabiedrības interesēs, ar kuriem ir pamatots piemērojams valsts tehniskais noteikums attiecībā uz kādu precī, kuru likumīgi tirgo citā dalībvalstī. Valsts tehniskā noteikuma samērīgums ir pamats tam, lai apliecinātu, ka administratīvais lēmums, kurš ir balstīts uz minēto noteikumu, ir samērīgs. Tomēr līdzekļus, ar kuriem jāaplicina administratīvā lēmuma samērīgums, vajadzētu noteikt katrā atsevišķā gadījumā.
- (28) Tā kā administratīviem lēmumiem, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum precēm, kas jau tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, vajadzētu būt izņēmumiem no preču brīvas aprites pamatprincipa, ir nepieciešams nodrošināt, ka

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

šādos lēmumos ievēro esošos pienākumus, kas izriet no savstarpējas atzīšanas principa. Tādēļ ir lietderīgi izstrādāt skaidru procedūru, lai noteiktu, vai preces tiek likumīgi tirgotas attiecīgajā citā dalībvalstī, un, ja tā, – vai leģitīmās sabiedrības intereses, uz kurām attiecas galamērķa dalībvalsts piemērojamais valsts tehniskais noteikums, ir pietiekami aizsargātas saskaņā ar LESD 36. pantu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru. Šādi procedūrai būtu jānodrošina, ka visi pieņemtie administratīvie lēmumi ir samērīgi un ievēro savstarpējas atzīšanas principu un ir saskaņā ar šo regulu.

- (29) Laikā, kad kompetentā iestāde novērtē preces, pirms tā izlemj, vai ierobežot vai liegt piekļuvi tirgum, attiecīgā iestāde nedrīkstētu pieņemt lēmumus par piekļuves tirgum apturēšanu, izņemot gadījumus, kad nepieciešama ātra iejaukšanās, lai novērstu kaitējumu personu drošībai vai veselībai, lai novērstu kaitējumu videi vai lai novērstu to, ka tiek darītas pieejamas preces, gadījumos, kad šādas preces darīt pieejamas ir aizliegts, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai drošības apsvērumiem, tostarp, piemēram, noziedzības novēršanai.
- (30) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁽⁵⁾ izveido akreditācijas sistēmu, kas nodrošina atbilstības novērtēšanas struktūru kompetences līmeņa savstarpēju atzīšanu. Tāpēc dalībvalstu kompetentās iestādes nedrīkstētu atteikties pieņemt akreditētas atbilstības novērtēšanas struktūras izsniegtu testu ziņojumus un sertifikātus, pamatojoties uz imesliem, kas saistīti ar minētās struktūras kompetenci. Turklāt, lai, cik vien iespējams, izvairītos no tādu testu un procedūru dublēšanās, kas jau ir veikti citā dalībvalstī, dalībvalstis nedrīkstētu atteikties pieņemt testu ziņojumus un sertifikātus, ko saskaņā ar Savienības tiesībām izsniegušas citas atbilstības novērtēšanas struktūras. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā iesniegto testu ziņojumu vai sertifikātu saturs.
- (31) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK ⁽⁶⁾ nosaka, ka tikai drošus produktus var laist tirgū, un paredz ražotājiem un izplatītājiem pienākumus attiecībā uz produktu drošību. Tajā kompetentajām iestādēm ir noteiktas tiesības aizliegt jebkuru bīstamu produktu ar tūlītēju spēku vai aizliegt produktus, kas varētu būt bīstami, uz laiku, kas vajadzīgs dažādu drošības novērtējumu, pārbaūžu un kontroļu veikšanai. Minētajā direktīvā ir izklāstīta arī procedūra, kā kompetentajām iestādēm piemērot atbilstošus pasākumus gadījumos, kad produkti rada risku, piemēram, tādos pasākumos, kas noteikti minētās direktīvas 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktā, un tajā ir arī noteikts pienākums dalībvalstīm paziņot par šādiem pasākumiem Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Līdz ar to kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām turpināt piemērot minēto direktīvu un jo īpaši tās 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunktu un 8. panta 3. punktu.
- (32) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁷⁾ cita starpā izveido ātrās reaģēšanas sistēmu, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību. Tā uzliek dalībvalstīm pienākumu, izmantojot ātrās reaģēšanas sistēmu, nekavējoties paziņot Komisijai par ikvienu pasākumu, ko tās pieņem un kura mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām arī turpmāk piemērot minētās regulas noteikumus un jo īpaši minētās regulas 50. panta 3. punktu un 54. pantu.
- (33) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 ⁽⁸⁾ izveido saskaņotu Savienības regulējumu oficiālo kontroļu organizēšanai un citu oficiālu darbību, kas nav oficiālās kontroles, organizēšanai visā lauksaimniecības

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

un pārtikas ķēdē, ņemot vērā noteikumus par oficiālajām kontrolēm, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 ⁽⁹⁾ un attiecīgajos Savienības nozaru tiesību aktos. Ar Regulu (ES) 2017/625 nosaka konkrētu procedūru, kas nodrošina, ka ekonomikas dalībnieki novērš neatbilstību pārtikas un barības, dzīvnieku veselības noteikumiem vai dzīvnieku labturības noteikumiem. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām turpināt piemērot Regulu (ES) 2017/625 un jo īpaši tās 138. pantu.

- (34) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ izveido saskaņotu Savienības regulējumu pārbaužu veikšanai saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹¹⁾ noteiktajiem pienākumiem saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 882/2004, un nosaka, ka dalībvalstis nodrošina, ka visiem ekonomikas dalībniekiem, kuri minētos pienākumus pilda, ir tiesības būt iekļautiem pārbaužu sistēmā. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj turpināt piemērot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 noteikumus un jo īpaši tās 90. pantu.
- (35) Visos administratīvajos lēmumos, ko dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem saskaņā ar šo regulu, būtu jānorāda ekonomikas dalībniekam pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi, lai ekonomikas dalībniekam saskaņā ar valsts tiesībām būtu tiesības lēmumu pārsūdzēt vai iesniegt prasību valsts kompetentajā tiesā. Administratīvajā lēmumā būtu jānorāda arī uz ekonomikas dalībnieku tiesībām izmantot Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīklu (SOLVIT) un šajā regulā paredzēto problēmu risināšanas procedūru.
- (36) Lai nodrošinātu, ka savstarpējas atzīšanas principu piemēro pareizi un konsekventi, tiem ekonomikas dalībniekiem, kuri vēlas uzņēmējdarbībai labvēlīgas alternatīvas, ir būtiski rast efektīvus risinājumus, lai apstrīdētu administratīvos lēmumus, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum. Lai nodrošinātu šādus risinājumus un lai izvairītos no juridiskām izmaksām, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), ekonomikas dalībniekiem vajadzētu būt pieejamai ārpustiesas problēmu risināšanas procedūrai.
- (37) SOLVIT ir pakalpojums, ko sniedz valsts pārvaldes iestādes katrā dalībvalstī, un tā mērķis ir rast risinājumus fiziskām personām un uzņēmumiem, kad valsts iestādes citā dalībvalstī ir pārkāpušas to tiesības. Principi, kas reglamentē SOLVIT darbību, ir izklāstīti Komisijas Ieteikumā 2013/461/ES ⁽¹²⁾, saskaņā ar kuru katrai dalībvalstij ir jāuztur SOLVIT centrs ar pietiekamiem cilvēkresursiem un finanšu resursiem, lai nodrošinātu, ka SOLVIT centrs piedalās SOLVIT. Komisijai būtu jāpalielina informētība par SOLVIT pastāvēšanu un priekšrocībām, jo īpaši starp uzņēmumiem.
- (38) SOLVIT ir efektīvs ārpustiesas problēmu risināšanas mehānisms, ko nodrošina bez maksas. Tas strādā, iekļaujoties īsos termiņos, un sniedz praktiskus risinājumus fiziskām personām un uzņēmumiem gadījumos, kad tie saskaras ar grūtībām saistībā ar savu Savienības tiesību atzīšanu valsts iestādēs. Ja visi – ekonomikas dalībnieks, attiecīgais SOLVIT centrs un iesaistītās dalībvalstis – vienojas par attiecīgu rezultātu, turpmāka darbība nav nepieciešama.
- (39) Tomēr, ja SOLVIT neoficiālā pieeja nedod rezultātu un pastāv šaubas par administratīvā lēmuma saderību ar savstarpējas atzīšanas principu, Komisija būtu jāpilnvaro izskatīt šo jautājumu pēc jebkura iesaistītā SOLVIT centra pieprasījuma. Pēc novērtējuma Komisijai būtu jāsniedz atzinums, kas attiecīgajam ekonomikas dalībniekam un kompetentajām iestādēm jāpaziņo, izmantojot attiecīgo SOLVIT centru, un kas būtu jāņem vērā SOLVIT procedūras laikā. Komisijas iejaukšanās būtu jāveic noteiktā termiņā – 45 darba dienās –, kam nebūtu jāietver laiks, kurš vajadzīgs, lai Komisija saņemtu jebkādu papildu informāciju un dokumentus, ko tā uzskata par nepieciešamiem. Ja lieta tiek atrisināta šajā laikposmā, Komisijai nevajadzētu būt pienākumam sniegt atzinumu. Šādām SOLVIT lietām būtu jāpiemēro atsevišķa darbībasma SOLVIT datubāzē, un tās nebūtu jāiekļauj regulārajā SOLVIT statistikā.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas Ieteikums 2013/461/ES (2013. gada 17. septembris) par principiem, kas reglamentē SOLVIT (OV L 249, 19.9.2013., 10. lpp.).

- (40) Komisijas atzinumam attiecībā uz administratīvu lēmumu, ar kuru ir ierobežota vai liegta piekļuve tirgum, būtu jāattiecas tikai uz jautājumu par to, vai administratīvais lēmums ir saderīgs ar savstarpējas atzišanas principu un šīs regulas prasībām. Tas neskar Komisijas pilnvaras saskaņā ar LESD 258. pantu un dalībvalstu pienākumu ievērot Savienības tiesības, risinot sistēmiskas problēmas, kas konstatētas saistībā ar savstarpējas atzišanas principa piemērošanu.
- (41) Iekšējā preču tirgū ir svarīgi, ka uzņēmumi, jo īpaši MVU, var iegūt uzticamu un konkrētu informāciju par tiesībām, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī. Produktu informācijas punktiem vajadzētu būtiski sekmēt komunikāciju starp valstu iestādēm un ekonomikas dalībniekiem, izplatot informāciju par noteikumiem par konkrētām precēm un to, kā savstarpējas atzišanas principu piemēro to dalībvalsts teritorijā. Tāpēc ir nepieciešams veicināt lomu, kas produktu informācijas punktiem ir kā galvenajiem informācijas sniedzējiem par visiem noteikumiem saistībā ar attiecīgajām precēm, tostarp valsts tehniskajiem noteikumiem, uz kuriem attiecas savstarpējā atzišana.
- (42) Lai sekmētu preču brīvu apriti, produktu informācijas punktiem būtu bez maksas jāsniedz saprātīgs–informācijas apjoms par savas valsts tehniskajiem noteikumiem un par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu. Produktu informācijas punktos būtu jānodrošina atbilstīgs aprīkojums un resursi. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724 ⁽¹³⁾ tiem tīmekļa vietnē būtu jāsniedz informācija un uz tiem būtu jāattiecas kvalitātes kritērijiem, kas noteikti minētajā regulā. Produktu informācijas punktu uzdevumi, kas saistīti ar jebkādas šādas informācijas sniegšanu, tostarp valsts tehnisko noteikumu elektronisko kopiju vai tiešsaistes piekļuves šiem noteikumiem nodrošināšanu, būtu jāveic, neskarot valsts noteikumus, kas reglamentē valsts tehnisko noteikumu izplatīšanu. Turklāt produktu informācijas punktiem nebūtu jāuzliek pienākums nodrošināt tiešsaistes piekļuvi standartiem, uz kuriem attiecas standartizācijas iestāžu vai organizāciju intelektuālā īpašuma tiesības, vai nodrošināt šo standartu kopijas.
- (43) Sadarbība starp kompetentajām iestādēm ir būtiska, lai nodrošinātu raitu savstarpējas atzišanas principa darbību un izveidotu savstarpējas atzišanas kultūru. Produktu informācijas punktiem un valstu kompetentajām iestādēm tāpēc būtu jāsadarbojas un jāapmainās ar informāciju un pieredzi, lai nodrošinātu savstarpējās atzišanas principa un šīs regulas pareizu un konsekventu piemērošanu.
- (44) Nolūkā paziņot administratīvos lēmumus, kas ierobežo vai liedz piekļuvi tirgum, nodrošināt komunikāciju starp produktu informācijas punktiem un nodrošināt administratīvo sadarbību ir jānodrošina dalībvalstīm pieeja informācijai un komunikācijas sistēmai.
- (45) Lai nodrošinātu vienveidīgus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁴⁾.
- (46) Ja šīs regulas nolūkos ir jāapstrādā personas dati, šāda apstrāde būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesībām par personas datu aizsardzību. Visai personas datu apstrādei saskaņā ar šo regulu piemēro vai nu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁵⁾, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- (47) Būtu jāizveido uzticami un efektīvi uzraudzības mehānismi, lai sniegtu informāciju par šīs regulas piemērošanu un par tās ietekmi uz preču brīvu apriti. Šādiem mehānismiem nebūtu jāparedz nekas vairāk, kā nepieciešams šo mērķu sasniegšanai.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- (48) Nolūkā uzlabot informētību par savstarpējas atzīšanas principu un nodrošināt, ka šo regulu piemēro pareizi un konsekventi, būtu jāparedz noteikums, ka Savienība finansē informētības veicināšanas kampaņas, apmācības, amatpersonu apmaiņu un citas saistītas darbības, kuru mērķis ir palielināt un atbalstīt uzticēšanos un sadarbību starp kompetentajām iestādēm, produktu informācijas punktiem un ekonomikas dalībniekiem.
- (49) Lai novērstu tādu precīzu datu trūkumu, kas saistīti ar savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz preču vienoto tirgu, Savienībai būtu jāfinansē šādu datu vākšana.
- (50) Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, visā izdevumu ciklā piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārskatīšanu, pārbaudi, konstatēšanu un izmeklēšanu, zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanu un – vajadzības gadījumā – administratīvus un finansiālus sodus.
- (51) Ir lietderīgi atlikt šīs regulas piemērošanu, lai dotu kompetentajām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem pietiekami daudz laika pielāgoties tajā noteiktajām prasībām.
- (52) Komisijai būtu jāveic šīs regulas novērtēšana attiecībā uz tajā izvirzītajiem mērķiem. Šīs regulas novērtēšanā Komisijai būtu jāizmanto savākie dati par savstarpējas atzīšanas principa darbību un tā ietekmi uz preču vienoto tirgu, kā arī informācija, kas pieejama informācijas un komunikācijas sistēmā. Komisijai vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai dalībvalstis tai sniedz papildu informāciju, kas nepieciešama tās novērtēšanai. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁷⁾ 22. punktu šīs regulas novērtēšanai, kuras pamatā vajadzētu būt lietderībai, efektivitātei, būtiskumam, saskaņotībai un pievienotai vērtībai, būtu jāveido pamats turpmākās rīcības iespēju ietekmes novērtējumiem.
- (53) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt savstarpējas atzīšanas principa gludu, konsekventu un pareizu piemērošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šo mērķu mēroga iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir stiprināt iekšējā tirgus darbību, uzlabojot savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu un likvidējot nepamatotus šķēršļus tirdzniecībai.
2. Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi un procedūras par to, kā atsevišķos gadījumos dalībvalstis piemēro savstarpējas atzīšanas principu attiecībā uz precēm, uz kurām attiecas LESD 34. pants un kuras tiek likumīgi tirgotas citā dalībvalstī, ņemot vērā LESD 36. pantu un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.
3. Ar šo regulu arī paredz produktu informācijas punktu izveidošanu un uzturēšanu dalībvalstīs, kā arī sadarbību un informācijas apmaiņu saistībā ar savstarpējas atzīšanas principu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro visa veida precēm, tostarp lauksaimniecības produktiem LESD 38. panta 1. punkta otrās daļas nozīmē, un administratīviem lēmumiem, kurus kādas galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ir pieņēmusi vai gatavojas pieņemt saistībā ar jebkādam precēm, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, ja šie administratīvie lēmumi atbilst turpmāk minētajiem kritērijiem:
 - a) administratīvā lēmuma pamatā ir valsts tehniskais noteikums, ko piemēro galamērķa dalībvalstī; un
 - b) administratīvā lēmuma tiešas vai netiešas sekas ir piekļuves tirgum ierobežošana vai liegšana galamērķa dalībvalstī.

⁽¹⁷⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

Administratīvais lēmums ietver visus administratīvos pasākumus, kuri pamatojas uz valsts tehnisko noteikumu un kuriem ir tādas pašas vai lielā mērā tādas pašas juridiskās sekas kā tās, kas minētas b) apakšpunktā.

2. Šajā regulā "valsts tehniskais noteikums" ir jebkurš dalībvalsts normatīvo vai administratīvo aktu noteikums, kuram ir šādas iezīmes:

- a) tas attiecas uz precēm vai preču aspektiem, kas nav saskaņoti Savienības līmenī;
- b) tas vai nu aizliedz darīt pieejamas preces vai attiecīgā veida preces tirgū minētajā dalībvalstī, vai arī tas padara atbilstību noteikumam obligātu, *de facto* vai *de jure*, ja preces vai attiecīgā veida preces ir darītas pieejamas minētajā tirgū; un
- c) tas paredz vismaz vienu no šiem:
 - i) tas nosaka īpašības, kādas ir nepieciešamas precēm vai attiecīgā veida precēm, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību vai drošību, vai to izmērus, tostarp prasības, kas piemērojamas minētajām precēm attiecībā uz nosaukumu, ar kuru tās pārdod, terminoloģiju, simboliem, testiem un testu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu, un atbilstības novērtēšanas procedūrām;
 - ii) lai aizsargātu patērētājus vai vidi, tas nosaka citas prasības precēm vai attiecīgā veida precēm, kas ietekmē preču aprites ciklu pēc tam, kad tās ir darītas pieejamas tirgū minētajā dalībvalstī, piemēram, izmantošanas, reciklēšanas, atkalizmantošanas vai iznīcināšanas nosacījumus, ja šādi nosacījumi var būtiski ietekmēt minēto preču sastāvu vai raksturu, vai to pieejamību tirgū minētajā dalībvalstī.

3. Šā panta 2. punkta c) apakšpunkta i) punkts attiecas arī uz lauksaimniecības produktu, kā tie minēti LESD 38. panta 1. punkta otrajā daļā, un produktu, kas paredzēti pārtikai vai barībai, ražošanas metodēm un procesiem, kā arī uz citu produktu ražošanas metodēm un procesiem, ja tie ietekmē to īpašības.

4. Iepriekšējās atļaujas procedūra pati par sevi nav uzskatāma par valsts tehnisko noteikumu šīs regulas nozīmē, taču lēmums atteikt iepriekšēju atļauju, pamatojoties uz valsts tehnisko noteikumu, tiek uzskatīts par administratīvu lēmumu, uz kuru šī regula attiecas, ja minētais lēmums atbilst pārējām 1. punkta pirmās daļas prasībām.

5. Šo regulu nepiemēro:

- a) valsts tiesu pieņemtiem lēmumiem, kam ir tiesas nolēmuma raksturs;
- b) lēmumiem, kam ir tiesas nolēmuma raksturs un ko pieņem tiesībsargāšanas iestādes noziedzīga nodarījuma izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas laikā, attiecībā uz terminoloģiju, simboliem vai jebkādu citu materiālu atsauci uz nekonstitucionālām vai noziedzīgām organizācijām vai rasistiska, diskriminējoša vai ksenofobiska rakstura pārkāpumiem.

6. Šīs regulas 5. un 6. pants neietekmē šādu noteikumu piemērošanu:

- a) Direktīvas 2001/95/EK 8. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunkts un 8. panta 3. punkts;
- b) Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 54. pants;
- c) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 90. pants; un
- d) Regulas (ES) 2017/625 138. pants.

7. Šī regula neietekmē pienākumu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/1535 valsts tehnisko noteikumu projektus paziņot Komisijai un dalībvalstīm pirms to pieņemšanas.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "likumīgi tirgo citā dalībvalstī" nozīmē, ka preces vai noteikta veida preces atbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas piemērojami minētajā dalībvalstī, vai to, ka uz precēm un attiecīgā veida precēm minētajā dalībvalstī neattiecas nekādi šādi noteikumi, un tās ir darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem šajā dalībvalstī;
- 2) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē jebkādā veidā piegādāt preces – par maksu vai bez maksas – izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai tirgū kādas dalībvalsts teritorijā komerciālām darbībām;

- 3) "ierobežot piekļuvi tirgum" nozīmē paredzēt nosacījumus, kas jāizpilda, pirms preces var darīt pieejamas tirgū galamērķa dalībvalstī, vai nosacījumus preču palikšanai minētajā tirgū, kas abos gadījumos prasa mainīt vienu vai vairākas šo preču īpašības, kā norādīts 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) punktā, vai veikt papildu testus;
- 4) "liegt piekļuvi tirgum" nozīmē jebkuru no šiem:
 - a) aizliegt preces darīt pieejamas tirgū galamērķa dalībvalstī vai tām palikt minētajā tirgū; vai
 - b) prasīt minēto preču izņemšanu vai atsaukšanu no minētā tirgus;
- 5) "izņemšana" ir jebkāds pasākums, ko veic, lai novērstu, ka preces no piegādes ķēdes tiek darītas pieejamas tirgū;
- 6) "atsaukšana" ir jebkāds pasākums ar mērķi saņemt atpakaļ preces, kas jau darītas pieejamas tiešajam lietotājam;
- 7) "iepriekšējās atļaujas procedūra" ir dalībvalsts tiesībās noteikta administratīva procedūra saskaņā ar kuru šis dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pienākums, pamatojoties uz ekonomikas dalībnieka pieteikumu, sniegt oficiālu apstiprinājumu, pirms preces var darīt pieejamas tirgū šajā dalībvalstī;
- 8) "ražotājs" ir:
 - a) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo preces vai pasūta preču izstrādi vai ražošanu vai kas izgatavo preces, kuras nav iegūtas ražošanas procesā, tostarp lauksaimniecības produktus, un tirgo tās ar attiecīgās personas vārdu/nosaukumu vai preču zīmi; vai
 - b) jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pārveido preces, kuras jau likumīgi tirgo kādā dalībvalstī, tādā veidā, kas varētu ietekmēt to atbilstību attiecīgajiem noteikumiem, kuri piemērojami minētajā dalībvalstī; vai
 - c) jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kas, norādot savu vārdu/nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi uz precēm vai uz šo preču pavaddokumentiem, norāda sevi kā šo preču ražotāju;
- 9) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir saņēmusi ražotāja rakstisku pilnvaru rīkoties šā ražotāja vārdā, darot preces pieejamas attiecīgajā tirgū;
- 10) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kas dara preces no trešās valsts pieejamas Savienības tirgū pirmo reizi;
- 11) "izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, izņemot ražotāju vai importētāju, kas dara preces pieejamas tirgū kādā dalībvalstī;
- 12) "ekonomikas dalībnieks" saistībā ar precēm ir jebkura no šīm personām: ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs vai izplatītājs;
- 13) "tiešais lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību Savienībā un kam preces ir darītas pieejamas vai tiek darītas pieejamas vai nu kā patērētājam ārpus jebkādas nodarbošanās, darījumdarbības, amatniecības vai profesijas, vai arī kā profesionālam tiešajam lietotājam tam īstenojot ražošanas vai profesionālo darbību;
- 14) "lēgīti apsvērumi sabiedrības interesēs" ir jebkurš no LESD 36. pantā minētajiem apsvērumiem vai citi sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm;
- 15) "atbilstības novērtēšanas struktūra" ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kā definēts Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 13. punktā.

II NODAĻA

PROCEDŪRAS, KAS ATTIECAS UZ SAVSTARPĒJAS ATZĪŠANAS PRINCIPA PIEMĒROŠANU ATSEVIŠĶOS GADĪJUMOS

4. pants

Savstarpējas atzīšanas deklarācija

1. Tādu preču vai tādu attiecīgā veida preču ražotājs, kuras vai nu tiek darītas pieejamas, vai tiks darītas pieejamas tirgū galamērķa dalībvalstī, var savstarpējas atzīšanas nolūkā sagatavot brīvprātīgu preču likumīgas tirdzniecības deklarāciju ("savstarpējas atzīšanas deklarācija"), lai apliecinātu galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ka preces vai attiecīgā veida preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī.

Ražotājs var pilnvarot savu pilnvaroto pārstāvi sagatavot savstarpējas atzīšanas deklarāciju tā vārdā.

Savstarpējas atzīšanas deklarācijas sagatavošanā izmanto pielikuma I un II daļā izklāstīto struktūru un ietver visu tajā norādīto informāciju.

Ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis, ja tas ir attiecīgi pilnvarots, savstarpējas atzīšanas deklarāciju var aizpildīt, izmantojot vienīgi pielikuma I daļā izklāstīto informāciju. Šādā gadījumā pielikuma II daļā izklāstīto informāciju aizpilda importētājs vai izplatītājs.

Savstarpējas atzīšanas deklarācijas abas daļas var sagatavot arī importētājs vai izplatītājs, ar noteikumu, ka deklarācijas parakstītājs var sniegt 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā minētos pierādījumus.

Savstarpējas atzīšanas deklarāciju sagatavo vienā no Savienības oficiālajām valodām. Ja minētā valoda nav valoda, ko pieprasa galamērķa dalībvalsts, ekonomikas dalībnieks tulko savstarpējas atzīšanas deklarāciju valodā, ko pieprasa galamērķa dalībvalsts.

2. Ekonomikas dalībnieki, kuri paraksta savstarpējas atzīšanas deklarāciju vai tās daļu, ir atbildīgi par informācijas, ko tie sniedz savstarpējas atzīšanas deklarācijā, saturu un pareizību, tostarp par informācijas, ko viņi tulko, pareizību. Šā punkta nolūkā ekonomikas dalībnieki ir atbildīgi saskaņā ar valsts tiesībām.

3. Ekonomikas dalībnieki nodrošina, ka savstarpējas atzīšanas deklarācija tiek pastāvīgi atjaunināta un atspoguļo visas izmaiņas informācijā, ko tie snieguši savstarpējas atzīšanas deklarācijā.

4. Savstarpējas atzīšanas deklarāciju galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei var iesniegt saskaņā ar 5. pantu veicamās novērtēšanas nolūkā. To var iesniegt papīra formātā vai elektroniskā veidā vai darīt pieejamu tiešsaistē saskaņā ar galamērķa dalībvalsts prasībām.

5. Ja ekonomikas dalībnieki savstarpējas atzīšanas deklarāciju dara pieejamu tiešsaistē, piemēro šādus nosacījumus:

a) preču veids vai sērija, uz kuru attiecas savstarpējas atzīšanas deklarācija, ir viegli identificējami; un

b) izmantotie tehniskie līdzekļi garantē vieglu navigāciju un tos pārbauda, lai nodrošinātu pieejamību un piekļuvi savstarpējas atzīšanas deklarācijai.

6. Ja uz precēm, par kurām tiek iesniegta savstarpējas atzīšanas deklarācija, attiecas arī Savienības tiesību akts, kurā ir pieprasīta ES atbilstības deklarācija, savstarpējas atzīšanas deklarāciju var pievienot ES atbilstības deklarācijai.

5. pants

Preču novērtēšana

1. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde plāno novērtēt preces, uz kurām attiecas šī regula, lai noteiktu, vai preces vai attiecīgā veida preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī, un, ja tā, – vai leģitīmas sabiedrības intereses, uz kurām attiecas galamērķa dalībvalsts piemērojamais valsts tehniskais noteikums, tiek pienācīgi aizsargātas, ņemot vērā attiecīgo preču īpašības, tā bez kavēšanās sazinās ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku.

2. Sazinoties ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ekonomikas dalībnieku informē par novērtēšanu, norādot preces, uz kurām attiecas minētā novērtēšana, un precizējot piemērojamo valsts tehnisko noteikumu vai iepriekšējās atļaujas procedūru. Galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde informē ekonomikas dalībnieku arī par iespēju minētās novērtēšanas nolūkā sniegt savstarpējas atzīšanas deklarāciju saskaņā ar 4. pantu.

3. Ekonomikas dalībniekam ir atļauts darīt preces pieejamas galamērķa dalībvalsts tirgū, kamēr kompetentā iestāde veic novērtēšanu saskaņā ar šā panta 1. punktu, un ekonomikas dalībnieks to var turpināt darīt, ja vien tas nesaņem administratīvu lēmumu, ar kuru piekļuve tirgum minētajām precēm tiek ierobežota vai liegta. Šo punktu nepiemēro, ja novērtēšanu veic saistībā ar iepriekšējās atļaujas procedūru vai ja kompetentā iestāde saskaņā ar 6. pantu uz laiku aptur preces, kuras tiek pakļautas minētajai novērtēšanai, piekļuvi tirgum.

4. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentai iestādei tiek iesniegta savstarpējas atzišanas deklarācija saskaņā ar 4. pantu, tad šā panta 1.punktā minētās novērtēšanas nolūkā:

- a) savstarpējas atzišanas deklarāciju kopā ar pamatojošiem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pārbaudītu tajā ietvertu informāciju, kura iesniegta, reaģējot uz kompetentās iestādes pieprasījumu, kompetentā iestāde pieņem kā pietiekamu, lai apliecinātu, ka preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī; un
- b) kompetentā iestāde nepieprasa ne no viena ekonomikas dalībnieka nekādu citu informāciju vai dokumentus, lai apliecinātu, ka preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī.

5. Ja galamērķa dalībvalsts kompetentai iestādei netiek iesniegta savstarpējas atzišanas deklarācija saskaņā ar 4. pantu, tad šā panta 1. punktā minētās novērtēšanas nolūkā kompetentā iestāde var pieprasīt attiecīgajiem ekonomikas dalībniekiem iesniegt dokumentus un informāciju, kas nepieciešami minētajai novērtēšanai, attiecībā uz turpmāk minēto:

- a) attiecīgo preču vai attiecīgā veida preču īpašībām; un
- b) to, ka preces likumīgi tirgo citā dalībvalstī;

6. No brīža, kad galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde ir iesniegusi pieprasījumu, attiecīgajam ekonomikas dalībniekam atvēl vismaz 15 darba dienas, lai iesniegtu 4. punkta a) apakšpunktā vai 5. punktā minētos dokumentus un informāciju vai lai iesniegtu jebkādas argumentus vai komentārus, kādi var būt ekonomikas dalībniekam.

7. Lai veiktu šā panta 1. punktā minēto novērtējumu, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar 10. panta 3. punktu var sazināties ar tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai produktu informācijas punktiem, kurā ekonomikas dalībnieks apgalvo likumīgi tirgojam savas preces, ja kompetentajai iestādei ir jāpārbauda jebkāda ekonomikas dalībnieka sniegtā informācija.

8. Veicot 1. punktā minēto novērtēšanu, galamērķa dalībvalstu kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā testu ziņojumus vai sertifikātus, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra un ko jebkurš ekonomikas dalībnieks iesniedzis kā daļu no novērtējuma. Testu ziņojumus vai sertifikātus, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra, kas akreditēta attiecīgajā atbilstības novērtēšanas darbības jomā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008, galamērķa dalībvalstu kompetentās iestādes neatsakās pieņemt ar minētās struktūras kompetenci saistītu iemeslu dēļ.

9. Ja, pabeidzot šā panta 1. punktā minēto novērtēšanu, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem administratīvu lēmumu attiecībā uz tās novērtētajām precēm, tā attiecīgo administratīvo lēmumu bez kavēšanās paziņo ekonomikas dalībniekam, kas minēts šā panta 1. punktā. Kompetentā iestāde arī paziņo attiecīgo administratīvo lēmumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm ne vēlāk kā 20 darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas. Šim nolūkam tā izmanto 11. pantā minēto sistēmu.

10. Administratīvajā lēmumā, kas minēts 9. punktā, izklāsta lēmuma pamatojumu tādā veidā, kas ir pietiekami detalizēts un pamatots, lai atvieglotu novērtējumu par tā saderību ar savstarpējas atzišanas principu un šīs regulas prasībām.

11. Jo īpaši 9. punktā minētajā administratīvajā lēmumā ietver šādu informāciju:

- a) valsts tehniskais noteikums, kas ir administratīvā lēmuma pamatā;
- b) leģitīmi apsvērumi sabiedrības interesēs, ar ko pamato tā valsts tehniskā noteikuma piemērošanu, uz kuru administratīvais lēmums ir balstīts;
- c) tehniskie vai zinātniskie pierādījumi, ko galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde izskatījusi, tostarp attiecīgā gadījumā jebkādas būtiskas izmaiņas tehnikas līmenī, kas notikušas kopš valsts tehniskā noteikuma stāšanās spēkā;
- d) to attiecīgā ekonomikas dalībnieka argumentu kopsavilkums, kuri ir būtiski 1. punktā minētajam novērtējumam, ja tādi tika sniegti;
- e) pierādījumi, kas apliecina, ka administratīvais lēmums ir piemērots izvīrītā mērķa sasniegšanai un ka administratīvajā lēmumā paredz tikai tādus nosacījumus, kas vajadzīgi, lai minēto mērķi sasniegtu.

12. Administratīvajā lēmumā, kas minēts šā panta 9. punktā, norāda tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir pieejami saskaņā ar galamērķa dalībvalsts valsts tiesībām, un minētajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem piemērojamos termiņus. Tajā ietver arī atsauci uz iespēju ekonomikas dalībniekiem izmantot SOLVIT un 8. pantā paredzēto procedūru.

13. Administratīvais lēmums, kas minēts 9. punktā, nestājas spēkā, pirms tas ir paziņots ekonomikas dalībniekam, uz kuru attiecas minētais punkts.

6. pants

Piekļuves tirgum apturēšana uz laiku

1. Kamēr dalībvalsts kompetentā iestāde veic preču novērtēšanu, ievērojot 5. pantu, tā uz laiku var apturēt to, ka minētās preces tiek darītas pieejamas tirgū attiecīgajā dalībvalstī tikai ja:
 - a) parastos vai saprātīgi paredzamos lietošanas apstākļos preces rada nopietnu risku cilvēku drošībai vai veselībai vai videi, tostarp tādu, kura sekas nav tūlītējas, un tāpēc ir nepieciešama steidzama kompetentās iestādes iejaukšanās; vai
 - b) minētās preces vai attiecīgā veida preces darīt pieejamu tirgū šajā dalībvalstī parasti ir aizliegts, pamatojoties uz sabiedrības morāles vai sabiedriskās drošības apsvērumiem.
2. Par jebkuru pagaidu apturēšanu, ievērojot šā panta 1. punktu, dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties paziņo attiecīgajam ekonomikas dalībniekam, Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Paziņojumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm nosūta, izmantojot 11. pantā minēto sistēmu. Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkta a) apakšpunkts, paziņojumam pievieno detalizētu tehnisku vai zinātnisku pamatojumu, kas apliecina, kāpēc uz šo gadījumu attiecas minētais punkts.

7. pants

Paziņojumi izmantojot RAPEX vai RASFF

Ja administratīvais lēmums, kas minēts 5. pantā, vai apturēšana uz laiku, kas minēta 6. pantā, vienlaicīgi ir arī pasākums, par kuru ir jāziņo, izmantojot ātrās ziņošanas sistēmu (RAPEX) saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK vai ātrās brīdināšanas sistēmu pārtikas un barības jomā (RASFF) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 178/2002, nav vajadzīgs atsevišķs paziņojums Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar šo regulu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) RAPEX vai RASFF paziņojumā ir norādīts, ka pasākuma paziņojums ir arī paziņojums saskaņā ar šo regulu; un
- b) RAPEX vai RASFF paziņojumā ietverti apstiprinoši pierādījumi, kas attiecībā uz administratīvo lēmumu noteikti 5. pantā vai attiecībā uz apturēšanu uz laiku – 6. pantā.

8. pants

Problēmu risināšanas procedūra

1. Ja ekonomikas dalībnieks, uz kuru attiecas administratīvais lēmums, ir to iesniedzis SOLVIT un ja SOLVIT procedūras laikā piederības dalībvalsts centrs vai vadošais centrs prasa Komisijai sniegt atzinumu, lai palīdzētu atrisināt šo lietu, piederības dalībvalsts centrs un vadošais centrs iesniedz Komisijai visus attiecīgos dokumentus, kas saistīti ar attiecīgo administratīvo lēmumu.
2. Saņēmusi 1. punktā minēto pieprasījumu, Komisija bez liekas kavēšanās novērtē vai administratīvais lēmums ir saderīgs ar savstarpējas atzišanas principu un šīs regulas prasībām.
3. Lai veiktu šā panta 2. punktā minēto novērtējumu, Komisija izskata administratīvo lēmumu, par kuru paziņots saskaņā ar 5. panta 9. punktu, un dokumentus un informāciju, kas sniegta SOLVIT procedūras ietvaros. Ja šā panta 2. punktā minētā novērtējuma veikšanai ir vajadzīga papildu informācija vai dokumenti, Komisija bez liekas kavēšanās pieprasa attiecīgo SOLVIT centru sazināties ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku vai ar kompetentajām iestādēm, kuras pieņēma administratīvo lēmumu, lai saņemtu šādu papildu informāciju vai dokumentus.
4. Četrdesmit piecu darba dienu laikā pēc 1. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas Komisija pabeidz savu novērtējumu un nāk klajā ar atzinumu. Attiecīgā gadījumā Komisijas atzinumā tiek norādītas jebkādas bažas, kurām būtu jāpievēršas SOLVIT lietā, vai sniegti ieteikumi, lai palīdzētu atrisināt šo lietu. 45 darba dienu laikposms neietver laiku, kas vajadzīgs, lai Komisija saņemtu 3. punktā paredzēto papildu informāciju un dokumentus.
5. Ja Komisija ir informēta par to, ka lieta ir atrisināta 2. punktā minētā novērtējuma veikšanas laikā, Komisijai nav jāsniedz atzinums.
6. Komisijas atzinumu attiecīgajam ekonomikas dalībniekam un attiecīgajām kompetentajām iestādēm paziņo ar attiecīgā SOLVIT centra starpniecību. Komisija paziņo minēto atzinumu visām dalībvalstīm, izmantojot 11. pantā minēto sistēmu. Atzinumu ņem vērā šā panta 1. punktā minētajā SOLVIT procedūrā.

III NODAĻA

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA, UZRAUDZĪBA UN KOMUNIKĀCIJA

9. pants

Produktu informācijas punktu uzdevumi

1. Dalībvalstis izraugās un uztur produktu informācijas punktus savā teritorijā un nodrošina, ka produktu informācijas punktiem ir pietiekamas pilnvaras un atbilstoši resursi savu uzdevumu pienācīgai izpildei. Tās nodrošina, ka produktu informācijas punkti sniedz savus pakalpojumus saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1724.
2. Produktu informācijas punkti tiešsaistē sniedz šādu informāciju:
 - a) informāciju par savstarpējas atzīšanas principu un šīs regulas piemērošanu savas dalībvalsts teritorijā, tostarp informāciju par 5. pantā noteikto procedūru;
 - b) savas dalībvalsts kompetento iestāžu kontaktinformāciju, lai ar tām varētu sazināties tieši, tostarp to iestāžu datus, kas atbildīgas par tās dalībvalsts teritorijā piemērojamo valsts tehnisko noteikumu īstenošanas uzraudzību;
 - c) informāciju par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un procedūrām, kas tās dalībvalsts teritorijā pieejami strīda gadījumā starp kompetento iestādi un ekonomikas dalībnieku, tostarp 8. pantā noteikto procedūru.
3. Ja nepieciešams papildināt saskaņā ar 2. punktu tiešsaistē sniegto informāciju, produktu informācijas punkti pēc ekonomikas dalībnieka vai citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz jebkādu noderīgu informāciju, piemēram, elektronisku kopiju viedā vai kā tiešsaistes piekļuvi: valsts tehniskajiem noteikumiem un valsts administratīvajām procedūrām, kas piemērojamas konkrētām precēm vai konkrēta veida precēm teritorijā, kurā darbojas produktu informācijas punkts, vai informācijai par to, vai saskaņā ar valsts tiesībām attiecīgajām precēm vai attiecīgā veida precēm vajadzīga iepriekšēja atļauja.
4. Produktu informācijas punkti sniedz atbildi 15 darba dienu laikā pēc jebkura 3. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas.
5. Produktu informācijas punkti neiekasē maksu par 3. punktā minētās informācijas sniegšanu.

10. pants

Administratīva sadarbība

1. Komisija paredz un nodrošina efektīvu sadarbību starp kompetentajām iestādēm un produktu informācijas punktiem dažādās dalībvalstīs, izmantojot šādas darbības:
 - a) veicinot un koordinējot informācijas un paraugprakses apmaiņu un vākšanu attiecībā uz savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu;
 - b) atbalstot produktu informācijas punktu darbību un veicinot to pārrobežu sadarbību;
 - c) veicinot un koordinējot amatpersonu apmaiņu starp dalībvalstīm un rīkojot kopīgas apmācības un izpratnes vairošanas programmas iestādēm un uzņēmumiem.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes un produktu informācijas punkti piedalās darbībās, kas minētas 1. punktā.
3. Pēc galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma, ievērojot 5. panta 7. punktu, kompetentās iestādes dalībvalstī, kurā ekonomikas dalībnieks sakās likumīgi tirgojam savas preces, pēc pieprasījuma 15 darba dienu laikā sniedz galamērķa dalībvalsts kompetentajai iestādei jebkādu informāciju, kas attiecas uz to datu un dokumentu pārbaudi, kurus ekonomikas dalībnieks sniedzis 5. pantā paredzētā novērtējuma laikā un kas attiecas uz minētajām precēm. Produktu informācijas punktus var izmantot, lai atvieglotu saziņu starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm ievērojot 9. panta 4. punktā noteikto prasītās informācijas sniegšanai paredzēto termiņu.

11. pants

Informācijas un komunikācijas sistēma

1. Šīs regulas 5., 6. un 10. panta piemērošanas nolūkā izmanto informācijas un komunikācijas sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 765/2008 23. pantā, izņemot šīs regulas 7. pantā minētajā gadījumā.
2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros šīs regulas nolūkos izklāsta šā panta 1. punktā minēto sistēmu detaļas un funkcijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

IV NODAĻA

FINANSĒJUMS

12. pants

Darbību finansēšana saskaņā ar šo regulu

1. Savienība var finansēt šādas darbības saskaņā ar šo regulu:
 - a) izpratnes veicināšanas kampaņas;
 - b) izglītība un apmācība;
 - c) amatpersonu apmaiņa un paraugprakses apmaiņa;
 - d) sadarbība starp produktu informācijas punktiem un kompetentajām iestādēm un tehniskais un loģistikas atbalsts šādai sadarbībai;
 - e) datu vākšana saistībā ar savstarpējas atzišanas principa darbību un tā ietekmi uz vienoto preču tirgu.
2. Savienības finansējumu attiecībā uz darbībām, kas tiek veiktas šīs regulas atbalstīšanai, īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 ⁽¹⁸⁾ vai nu tieši, vai arī uzdodot budžeta īstenošanas uzdevumus struktūrām, kas uzskaitītas minētās regulas 62. panta 1. punkta c) apakšpunktā.
3. Aproprīācijas, ko piešķir šajā regulā minētajām darbībām, katru gadu nosaka budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi spēkā esošajai finanšu shēmai.

13. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas ar krāpšanas, korupcijas un jebkādu citu nelikumīgu darbību novēršanas pasākumiem, efektīvām pārbaudēm un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus.
2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, darbuzņēmējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.
3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 ⁽¹⁹⁾ un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽²⁰⁾, Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotācijas nolīgumu vai dotācijas lēmumu, vai līgumu, kas finansēts saskaņā ar šo regulu, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finanšu intereses.
4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁰⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

V NODAĻA

NOVĒRTĒŠANA UN KOMITEJU PROCEDŪRA

14. pants

Novērtēšana

1. Līdz 2025. gada 20. aprīlim un pēc tam ik pēc četriem gadiem Komisija veic šīs regulas novērtēšanu ņemot vērā tās mērķus un iesniedz par to ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Komisija izmanto informāciju, kas ir pieejama 11. pantā minētajā sistēmā, un visus datus, kas savākti veicot 12. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās darbības. Komisija var arī pieprasīt dalībvalstīm iesniegt visu attiecīgo informāciju, lai novērtētu tādu preču brīvu apriti, kuras likumīgi tirgo citā dalībvalstī, vai lai novērtētu šīs regulas efektivitāti, kā arī produktu informācijas punktu darbības izvērtējumu.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 764/2008 atceļ no 2020. gada 19. aprīļa.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

17. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2020. gada 19. aprīļa.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 19. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

Savstarpējas atzīšanas deklarācija Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/515 ⁽¹⁾ 4. panta nolūkos

I daļa

1. Preču vai preču veida unikāls identifikators: ... [Piezīme: norādiet preču identifikācijas numuru vai citu atsaucē marķējumu, kas unikāli identificē preces vai preču veidu]
2. Ekonomikas dalībnieka vārds, uzvārds vai nosaukums un adrese: ... [Piezīme: norādiet savstarpējās atzīšanas deklarācijas I daļas parakstītāja vārdu, uzvārdu un adresi: ražotājs un, attiecīgā gadījumā, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs, vai izplatītājs]
3. Savstarpējās atzīšanas deklarācijā minēto preču vai preču veida apraksts: ... [Piezīme: aprakstam vajadzētu būt pietiekamam, lai preces varētu identificēt izsekojamības nolūkā. Vajadzības gadījumā tam var pievienot fotogrāfiju]
4. Deklarācija un informācija par preču vai attiecīgā preču veida tirgošanas likumību
 - 4.1. Iepriekš aprakstītās preces vai preču veids, tostarp to īpatnības, atbilst šādiem noteikumiem, ko piemēro ... [Piezīme: norādiet dalībvalsti, kurā, kā apgalvots, preces vai tāds preču veids tiek likumīgi tirgots]: ... [Piezīme: katrā gadījumā norādiet minētajā dalībvalstī piemērojamo attiecīgo noteikumu nosaukumu un atsauci uz to oficiālu publikāciju un atsauci uz lēmumu par atļauju, ja precēm tika piemērota iepriekšējās atļaujas procedūra],

vai

uz iepriekš aprakstītajām precēm vai preču veidu neattiecas nekādi attiecīgi noteikumi ... [Piezīme: norādiet dalībvalsti, kurā, kā apgalvots, preces vai tāds preču veids tiek likumīgi tirgots].
 - 4.2. Norāde uz atbilstības novērtēšanas procedūru, kas attiecas uz precēm vai tādu preču veidu, vai testu ziņojumu atsauci jebkādiem testiem, ko veikusi atbilstības novērtēšanas struktūra, tostarp minētās struktūras nosaukumu un adresi (ja šāda procedūra tika veikta vai ja šādi testi tika veikti): ...
5. Visa papildu informācija, kas uzskatāma par būtisku novērtējumam, vai preces vai tādu preču veids tiek likumīgi tirgots 4.1. punktā minētajā dalībvalstī: ...
6. Šī savstarpējās atzīšanas deklarācijas daļa ir sagatavota vienīgi uz tā ekonomikas dalībnieka atbildību, kurš identificēts 2. punktā.

Parakstīts šādas personas vārdā:

(vieta un datums):

(vārds un uzvārds, amats) (paraksts):

II daļa

7. Deklarācija un informācija par preču vai tādu preču veida tirgošanu
 - 7.1. I daļā aprakstītās preces vai tādu preču veids ir darīts pieejams tiešajiem lietotājiem tirgū 4.1. punktā minētajā dalībvalstī.
 - 7.2. Informācija par to, ka preces vai tādu preču veids ir darīts pieejams tiešajiem lietotājiem 4.1. punktā norādītajā dalībvalstī, tostarp informācija par datumu, kad preces pirmo reizi tika darītas pieejamas tiešajiem lietotājiem tirgū minētajā dalībvalstī: ...
8. Visa papildu informācija, kas uzskatāma par tādu, kas attiecas uz novērtējumu par to, vai preces vai tādu preču veids tiek likumīgi tirgots 4.1. punktā minētajā dalībvalstī: ...

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/515 (2019. gada 19. marts) par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu preču savstarpēju atzīšanu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 764/2008 (OV L 91, 29.3.2019., 1. lpp.).

9. Šī savstarpējās atzīšanas deklarācijas daļa ir sagatavota vienīgi uz ... [Piezīme: norādiet savstarpējās atzīšanas deklarācijas II daļas parakstītāja vārdu un uzvārdu un adresi: ražotājs un, attiecīgā gadījumā, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs, vai izplatītājs] atbildību.

Parakstīts šādas personas vārdā:

(vieta un datums):

(vārds un uzvārds, amats) (paraksts):
